

ਚੰਦਰ ਭਾਨ ਬਨਾਮ ਦੇਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 11 ਜੂਨ 1951 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫੁਟਕਲ ਸਿਵਲ

21 ਮਈ 1951

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੋਨੀ ਜੇ.ਜੇ. ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ- ਜਵਾਬਦੇਹ।

1950 ਦਾ ਦੀਵਾਨੀ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 747

ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ, 1931 ਦਾ ਅਨੁਭਾਗ 3- ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਆਰਟੀਕਲ 311- ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਭਾਗ 3(9) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਅਧੀਨ "ਸਿਵਲ ਪੇਸਟ" ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ- ਧਾਰਾ 3(7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ - ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (9) ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ "ਸਿਵਲ ਪੇਸਟ" ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨਾਲ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਮਾਮੂਲੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਕੋਲ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਆਯੋਜਿਤ (ਪਰ ਸੋਨੀ, ਜੇ.) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(7) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ ---- ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੇ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ

(ਏ) 4 ਦਸੰਬਰ 1950 ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ, ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ (ਬੀ) ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 7931-ਐਲਬੀ -50/II-8158 ਦੀ ਰਿੱਟ।

(ਬੀ) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਾਲੀ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਰਿੱਟ, ਆਦਿ।

ਦੌਲਤ ਰਾਮ ਪ੍ਰੇਮ, ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਕੀਰ, ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਬਸੰਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਖੰਨਾ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅੰਬਾਲਾ ਲਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਛਾਚੀ।

ਆਰਡਰ

1950 ਦੇ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰ. 747 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਮੱਗਰੀ ਤੱਕ, ਕੁਝ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ, 1931 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (9) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਨੇ ਉਸ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (9) ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

3(9) ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੁਬਾਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ, ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗੀ। (1) ਤੋਂ (3), ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ

ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ ---- ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੋ

ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਪਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ:

ਸ੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਨੇ 21 ਜਨਵਰੀ 1949 (ਦੁਪਹਿਰ) ਨੂੰ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (7) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 4 ਦਸੰਬਰ 1950 ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਸ੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (7) ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

“3(7) ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਪੰਜ-ਅੱਠ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, "ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਮੁਅੱਤਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ। ”

19 ਦਸੰਬਰ 1950 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 4 ਦਸੰਬਰ 1950 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ, ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ।

ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ ---- ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੋ

ਸ਼੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ 20 ਦਸੰਬਰ 1950 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

“ਨਿਯਮ .ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਠੀਕ ਕਰੋ। ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ। ”

23 ਅਪ੍ਰੈਲ 1951 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਨੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 15 ਵਿਚ “ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ “ਮੈਂਡਮਸ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਕੇਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬਹਿਸ ਕਰਦਿਆਂ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੈਂਡਮਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਝੂਠੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਅਜਿਹਾ ਦਫ਼ਤਰ ਜਨਤਕ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੋਵੇ। ਦਰਅਸਲ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਪੱਕਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਪੈਰੇ ਨੰਬਰ 1271 ਅਤੇ 1281, ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਭਾਗ 9 (ਦੂਜਾ ਸੰਸਕਰਣ), ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ, ਬਿਨੈਕਾਰ, ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 4 ਦਸੰਬਰ 1950 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ, ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ:

311 (1) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸੰਘ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਜਾਂ **ਭਾਰਤੀ ਸੇਵਾਵਾ** ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਘ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ ---- ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੋ

ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖੁੰਝਾਇਆ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਜਵੀਜ਼ਸ਼ੁਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ "

ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਕੋਲ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਕਿ ਸਿਵਲ ਪੋਸਟ ਰਾਜ ਅਧੀਨ ਸੀ।

ਹੁਣ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ "ਸਿਵਲ ਪੋਸਟ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 310 ਅਤੇ 311 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਅਟੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ " ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿਵਲ ਸਾਈਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਦਫਤਰ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਜੁੜਿਆ ਪੋਸਟ" ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ". ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਨੇ ਜੋ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ ਸੀ।

ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਦੌਲਤ ਰਾਮ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਨੇ ਜੋ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਰਾਜ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਹੁਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਐੱਸ.ਡੀ. ਮਰਾਠੇ ਬਨਾਮ ਪਾਂਡੁਰੰਗ ਨਰਾਇਣ ਜੇਸ਼ੀ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 308 ਤੋਂ 323 ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਅਨੁਛੇਦ 308 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗ XIV ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਸਮੀਕਰਨ "ਰਾਜ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ ਏ ਜਾਂ ਭਾਗ ਬੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਰਾਜ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ III ਅਤੇ IV ਵਿੱਚ "ਰਾਜ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ "ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ

(1) (1938) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (ਬੋਮ.) 419.

ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ ---- ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੋ

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ XIV ਵਿੱਚ "ਰਾਜ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ" ਸ਼ਬਦ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 320 ਅਤੇ 321 ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 309, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 315 ਅਤੇ 320 ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਲਈ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 321 ਫਿਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਐਕਟ ਸਟੇਟ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਹੋਰ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਵਾਧੂ ਕਾਰਜ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਲੋਕਲ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਉਹ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਹਨ "ਰਾਜ" ਵਿੱਚ, ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 311 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਐਸ. ਡੀ. ਮਰਾਠੇ ਬਨਾਮ ਪਾਂਡੁਰੰਗ ਨਰਾਇਣ ਜੋਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉੱਠਿਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਡੀ ਮਰਾਠੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 270 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਾਜ ਦੇ ਸੇਵਕ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਡੀ ਮਰਾਠੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ- ਕੋਲਾਬਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕਰਜਤ ਤੋਲਕਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਉਹ ਬੰਬਈ ਅਧੀਨ ਮੈਡੀਕਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਡੀ. ਮਰਾਠੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਉਹ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 270 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਵਕ ਸੀ। ਐਸ.ਡੀ. ਮਰਾਠੇ ਬਨਾਮ ਪਾਂਡੁਰੰਗ ਅਤੇ

ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ ---- ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੋ

ਨਰਾਇਣ ਜੇਸੀ (1) ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸੂਚੀ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਕੋਲ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਭਾਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ। ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ XIV ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਹਨ, ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੂਚੀ 24 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਸੂਚੀ 1 ਦੀ ਅੰਦਰਾਜ 52 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਦਯੋਗਾਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੋਲ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦਾ ਵਿਭਾਗ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਹਨ ਪਰ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (7) ਅਤੇ (9) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਕੀਲ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਤੋਂ (3) ਸਬੰਧਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਤੋਂ (3) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (6) ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (9) ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (7)

(1) (1938) ਏ. ਆਈ. ਆਰ. (ਚੰਗਾ) 419.

ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ ---- ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੋ

ਐਕਟ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਪੰਜ-ਅੱਠਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੱਤਦਾਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਪੰਜ-ਅੱਠਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੱਤਦਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮਹਿਜ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸਨ।

ਬੇਗ ਬਨਾਮ ਪੀਅਰਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ £500 ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਟਰੀਟ-ਕੀਪਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਟਰੀਟ-ਕੀਪਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਟਰੀਟ-ਕੀਪਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਟਰੀਟ-ਕੀਪਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਟਰੀਟ ਕੀਪਰ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਭਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਉਜਰਤਾਂ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਦਰਅਸਲ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਪੈਰਾ 191 'ਤੇ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਖੰਡ XXII (ਦੂਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ), ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (7) ਅਤੇ (9) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸਨ।

(1) (1851) 10 ਸੀ. ਬੀ. 534.

ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ ---- ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੇ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ।

ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਅਤੇ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਸੋਨੀ, ਜੇ. ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ ਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿੱਟ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 7 ਜਨਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਾਰਜਭਾਰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ, 1931 ਦੀ ਧਾਰਾ 3, ਉਪ ਧਾਰਾ (9) ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 21 ਜਨਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਸੀ। 6 ਦਸੰਬਰ 1950 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 4 ਦਸੰਬਰ 1950 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਪੀ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, ਉਪ ਧਾਰਾ (7) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਉਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ

ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ --- ਸੈਨੀ, ਜੇ.

ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਭੇੜੀ, ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਾਜਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਜਵੀਜ਼ਸ਼ੁਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਕੀ ਕਾਰਨ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਅਤੇ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 4 ਦਸੰਬਰ 1950 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਜੋਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਨਾ ਜਾਵੇ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਤਾਂ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਇਸਤਿਹਾਰ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੱਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਆਰ. ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਛਾਚੀ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ

ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ --- ਸੋਨੀ, ਜੇ.

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 7 ਜਨਵਰੀ 1949 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ, ਮੈਡੀਕਲ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੈਂਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ, 1931 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (9) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਸ੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹਨ * * * * *

ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ * * * * *।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ, 1931 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (9) ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

“ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਰਦਾ ਹੈ, ਅਸਤੀਫਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ, ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, 5 ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਤੋਂ (3) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਉਪਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਜੋ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ, ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ

ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ --- ਸੈਨੀ, ਜੇ.

ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਪੰਜ-ਅੱਠਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਐਕਟ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੰਜ-ਅੱਠਵਾਂ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ, ਪੰਜ-ਅੱਠਵੇਂ ਬਹੁਮਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ:

“ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਨਵਿਆਉਣਯੋਗ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖ਼ਾਹ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਦਰ 1,500 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਭੱਤਿਆਂ ਸਮੇਤ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝੇ। ”

ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (7) ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਪੰਜ ਅੱਠਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੱਤਦਾਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗੀ। ”

ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ --- ਸੈਨੀ, ਜੇ.

ਅਨੁਭਾਗ 3 ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ; ਉਹ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਉਸਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਧਾਰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਡਾ: ਮਰਾਠੇ (1) ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਡਾ: ਮਰਾਠੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਕਾਬਲ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬੰਬਈ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 270 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਧਾਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦੀ ਹੈ:

“ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ, ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ, ਭਾਰਤ ਜਾਂ ਬਰਮਾ ਵਿੱਚ ਤਾਜ ਦੇ ਨੈਕਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ (ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 1937), ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਬਰਮਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ। ”

ਡਾ: ਮਰਾਠੇ ਬੰਬੇ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਉਹ ਬੰਬਈ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਿਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਥਾਂ 'ਤੇ ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਾ: ਮਰਾਠੇ ਤਾਜ ਦਾ ਨੈਕਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਨੈਕਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਬਰੂਮਫੀਲਡ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਖਿਆ:

“ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਮਰਾਠੇ ਬੰਬੇ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ 1 ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਅਤੇ

(1) ਆਈ, ਐਲ.ਆਰ. 1938 ਬੋਮ. 770-1938 ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (ਬੋਮ) 419.

ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ --- ਸੈਨੀ, ਜੇ.

ਮੈਡੀਕਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਿਵਲ ਮੈਡੀਕਲ ਕੇਡ ਬੰਬੇ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅੰਤਿਮ ਐਲ.ਸੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਜਨ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਤਾਜ ਦੇ ਸੇਵਕ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, ਅਨੁਭਾਗ 13, 14 ਅਤੇ 17 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, ਮਹਾਰਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨੈਕਰ, ਜੋ ਕਿ ਤਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਨੈਕਰ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ, ਨਿਯੁਕਤ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਨੈਕਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ, ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਅਨੁਭਾਗ 270, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਵਿਚਲੇ ਤਾਜ ਦਾ ਨੈਕਰ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ। "

ਮਿਸਟਰ ਪ੍ਰੇਮ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੱਥ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਬੰਬਈ ਕੇਸ ਵਿਚ ਡਾ: ਮਰਾਠੇ ਬੰਬਈ ਮੈਡੀਕਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਕੇ ਤਾਜ ਦਾ ਸੇਵਕ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ ਰਾਜ ਦੇ ਸੇਵਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਨੈਕਰ ਹਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੱਥ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਰਾਜ ਦਾ ਸੇਵਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਜਿਲਦ 22 ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੰਨਾ 112 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

.....

"ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਨੈਕਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ --- ਸੈਨੀ, ਜੇ

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪੰਜ-ਅੱਠਵਾਂ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੰਜ-ਅੱਠਵਾਂ ਬਹੁਮਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹੈ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਧਾਰਾ 311 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ XIV ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 308 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਮੀਕਰਨ "ਰਾਜ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ ਏ ਜਾਂ ਭਾਗ ਬੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰਾਜ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 12 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜੋ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 12 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕਿ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ, "ਰਾਜ" ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ। ਆਰਟੀਕਲ 12 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ "ਰਾਜ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ "ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ" ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਰਟੀਕਲ 12 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 308 ਵਿੱਚ "ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ"। "ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 321 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਗ XIV ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 321 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਧਾਰਾ 320 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 320 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ --- ਸੋਨੀ, ਜੇ.

“ਇਹ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਕਰਵਾਉਣ।

ਧਾਰਾ 321 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ

“ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਐਕਟ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਸੰਘ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਅਨ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਾਧੂ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ”

“ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਐਕਟ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਸੰਘ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਅਨ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਾਧੂ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 320 ਅਤੇ 321 ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਿਰਫ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨਾਲ। . ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਯੂਨੀਅਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 311 ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਸੀ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਹੁਦੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸੰਘ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਸੰਘ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਭੁੱਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਹੁਦੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 311 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ”

ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ --- ਸੇਨੀ, ਜੇ

ਸ੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ (ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਅਫਸਰ) ਐਕਟ, 1931 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਹ ਧਾਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ, 1931 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (7) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਪੰਜ-ਅੱਠਵਾਂ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੱਤਦਾਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਜੱਜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਲਾਤ ਉਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ। ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਪਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਜਾਂ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 311 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਬੰਬੇ ਬਨਾਮ ਗੋਬਿਨ ਲਕਸ਼ਮਣ (1) ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਪਾਅ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਮਰਵਾਹ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ --- ਸੈਨੀ, ਜੇ.

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ - ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ।

ਫੁਟਕਲ ਸਿਵਲ

ਈ. ਵੈਸਟਨ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਫਾਲਸ਼ੋ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ. 17 ਜੁਲਾਈ 1951

ਪੰਡਿਤ ਸ਼ਿਆਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ,

1950 ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 270

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਅਨੁਛੇਦ 225 ਅਤੇ 226— ਦਾ ਸਕੋਪ— ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਕੋਲ ਅਨੁਛੇਦ 226 — ਧਾਰਾ 225 ਅਤੇ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ— ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ, ਭਾਵ— ਪੰਜਾਬ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ (ਆਰਜ਼ੀ) ਐਕਟ, 1947 ਦਾ X V II, ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ (ਅਸਥਾਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ) ਐਕਟ, 1948 ਦਾ X X X V III- ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਤਿ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਹਨ- ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੰਗੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 225 ਆਰਟੀਕਲ 226 ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 225 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਕੋਲ ਰਿੱਟ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਬਲਕਿ ਇੱਕੋ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਸਿਰਫ ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ 1947 ਅਤੇ 1948 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਮੰਗ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਤਿ-ਵਿਅੰਗ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੰਗਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935, ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਤਰਜਮਾਕਾਰ : ਸ਼ਰਨਬੀਰ ਕੌਰ